

[Glistrup.]

skullet være i Nationalbanken, og derfor kan man ikke sondre ud fra, hvordan tingene har været behandlet i Nationalbanken, når vi taler om lovforslag nr. 82. Lovforslaget nævner heller ikke med et ord Nationalbanken i § 1, det siger simpelt hen bare, at man skal kunne sondre mellem forretningsmæssig og privat gæld. Det har man nu med de ni partiers stemmer fået cementeret, og nu har vi altså vejen frem til, at rentefradragsretten kan gå fløjten på nøjagtig samme måde, som det i sin tid lykkedes en af hr. Kampmanns forgængere som socialdemokratisk ordfører at bane vejen for, at skattefradragsretten blev sløffet i sin tid, hvor man åbnede for denne alle tiders skatteplyndring både nationalt og internationalt set. Således åbner man nu, hvis man stemmer imod ændringsforslag nr. 1, for, at en anden af skatteydernes skanser kan falde. Jeg gratulerer socialdemokratiet med det, som socialdemokratiet har fået ud af dette her. Æblet falder ikke langt fra stammen, heller ikke når han hedder Kampmann.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg beklager, at venstre og konservative har skiftet standpunkt og nu sammen så kraftigt har presset på for at få gennemført en ændring. Men jeg kan langt være enig med den socialdemokratiske ordfører i, at det meste redder vi dog. Derfor er mine overvejelser endt i, at jeg støtter lovforslaget, sådan som det nu kommer til at se ud, med de ændringer, der er foreslået af flertallet, bestående af socialdemokrater, venstre, kristeligt folkeparti, centrum-demokrater, for så vidt angår disse steder, hvor vi skal genindføre rentefradragsretten.

Der er et enkelt spørgsmål, jeg gerne vil stille til den konservative ordfører, der netop nu i et andet lovforslag var meget højt oppe og sagde noget om, at vi måtte sikre os, at det ikke var lovjaskeri, og han gik så langt som til at ville mobilisere en meget sjældent brugt paragraf i forretningsordenen. Vi er inde her på et område, hvor der må være en vis konsekvens, så når vi ét sted genindfører rentefradragsretten, så er der visse andre steder, vi også er nødt til det. Jeg vil gerne have en udtalelse fra hr. Stetter, hvis forslag det jo er, og som må tage ansvaret for det, hvis det er lovjaskeri, om,

at det, vi nu gennemfører, er forsvarligt, sådan at vi ikke risikerer noget, for hvis det ikke er forsvarligt, må hr. Stetter da tage konsekvensen af den stilling, han tidligere tog, og trække sit lovforslag tilbage, så vi får tid til at gennemgå det.

Må jeg til hr. Glistrups bemærkninger om forsvaret for rentefradragsretten, om, at det var samfundets svage, der skulle rammes, sige, at det er sjældent, tingene bliver sat på hovedet i en grad som denne. Må jeg gennemgå for hr. Glistrup og folketings salen, hvad f. eks. 15 pct. med fradragsret vil sige. 15 pct. med fradragsret vil sige, at $\frac{2}{3}$ af de danske skatteydere, der ligger på 1. trin af statsskatteskalaen, vil få en reel rente på 9 pct. Det er sådan noget som husmænd og arbejdere. Den næsten en tredjedel, der ligger på næste trin, får ikke 9 pct., men de får $6\frac{3}{4}$ pct., det er sådan nogle som mestre og gårdejere. Den sidste del, den, som ligger på det højeste trin — det er 6 pct. af samtlige skatteydere — får en reel rente hverken på 9 pct. eller $6\frac{3}{4}$ pct., men på 5 pct. Jeg skal love for, at dette at genindføre rentefradragsretten ville være en beskyttelse af de svage! De svage i dette land skulle betale næsten det dobbelte i rente for samme forsel. Jeg har den bestemte indstilling, at over for samfundet bør alle stilles lige, og derfor må jeg meget skarpt gå imod hr. Glistrups forslag. Hr. Glistrups forslag ville jo ramme alle, der kom for sent med skattebetaling, det kunne være husmanden og arbejderen og mesteren og gårdejereren, og det kan naturligvis også være godsejeren og direktøren. De to sidste burde jo nok have noget større overblik over det, især den første, der kan være klemt. Men det skulle altså være sådan, at vi skulle straffe dem, der har mindst i dette land, med at betale mest i straf til samfundet. Jeg behøver vist ikke at sige mere om, hvordan man kan karakterisere et sådant forslag. Det er at vende tingene på hovedet at påstå, at det er en beskyttelse af de svage.

Det bedste, jeg kan sige, er at gentage karakteristikken fra før, dengang jeg citerede hr. Glistrup selv: det er vist sjuskeri, det her, fra hr. Glistrups side. Det er det pæneste, jeg kan sige om det, men jeg synes nok, det er lidt hårdt at forlange, at vi andre skal spille vores tid med at høre på den slags.